

kes kuradit auuõtab, sellele tasub ta õka oma viisil. Woori- ja teupoissid on nüüd jägedaoste tema meeslest nagu päris sulased ja temale tuleb neist kaa hea kasu. Kuradil on kaa vahel imelikud mõtted, nagu mitmel inimeselgi: Vahel töuseb tema sees korraga himu, kõikusugusid chitamisi etewötta, et ta põrgus majad chitab, maanteed sillutab, sillad wäägwlist asutab ja munud selle sarnast; siis on seal wedamisi ööd ja pääwad. Hobusid põrgus ei ole, teab igamees; neid on Jumal inimestele abiks loonud. Ja see ep oleks kaa õige, kui naad waesed loomad, kui neid siin ju rohkeste waerivati, pärast veel kuri waimu peaksid orjama. Ei mite! kõwa südamega woori- ja teupoissid ja kõik hobuse tapjad — need teenavad pärast hooste tööd; kõik tigedad kutsarid ja hobuse pidajad — neid paneb wana kuri waenlane tuliste ahelatega tuliste wangfrete ete, paneb koorma peale nagu mägi, peksab neid tulise piitsaga, kuni naad põlvili maha kukuivad, weriste kuumtega mulda kraabiivad, nagu tahaksid naad sinna enuast ärapeita; aga siis ronivad veikesed tulised sippelgad, siis tulnevad parvud ja torgivad neid tulise astlaga ihu siöse. On naad ju poolsurnuud, siis paneb ta tulist hobuse sõnnikut nende peale, mis siit maa pealt kerjatakse. Seks tar-

witab ta neid pärast surma, kes siim ilmas laiskuse pärast kerjawad ja tööta ümberhulgivad, kes igas paigas, kus riidlemine lahti on, oma nina kaa sisse pistavad. Nemad peavad pärast mägede ja muu sandi teepealt seda sõnnikut korjama, mis hobused oma waerivas ja hädas lia koorma ees sinna maha jätabad. — Eht, kui see veel ei aita, valab kuri waenlane veel tulist wet uende kurku. See ei ole muud, kui se märg, mis hobused kõrtside ehet trahterite ete maha jätabad, kui naad tuudide wiisi ehet kaa läbi öid peavad õues seidma, ja woori- ja teupoissid istuvad kõrtsitoas wiima ja õlle juures. Kõrtsimikud, kes woorimeeste aega wissawad ja enam ja enam wiina uile pakuvad, peavad pärast seda sinast aega ümberkäima ja kõrtside eest seda märga korjama ja siis oma endisi sobri sellega footma ja isegi seda rüüpama. — Vahel töuseb nüüd kuri jal waenlasel wääga suur chitamise himu; nõnda püab ta isearanis nüüd head sillutatud teed teha ühest tuleleegist teise, ja iga kõrtsi ukse juurest otsekohje põrgu, et ta seda fermemini omaksed saaks alla wia. Meie küll oma filmaga ei näe neid teesid. — Niisugusel kangge töö ajal on temal wedajaist pundu. Ta peab wääga palju korraga ühe wangfre ete panema, sest woori- ja